

ישראל בשביל טהרתם ולכן היו מקריבים את קרבן העומר מהשעורים כי הם מורים על בחינת הדין שבמלכות שמהם יונקים החיצונים וע"י הקרבן נטהרת המלכות מאחיזתם וסוד הקרבן שהיו מקריבים, **וְדָא אֶתְקָרְיָבוּ, לְמִיעַל רְחִימוּ בֵּין אֶתְתָא וּבַעֲלָהּ** והוא בכדי להכניס אהבה בין האשה שהיא השכינה לבין בעלה ז"א כי ע"י ז"א המלכות נטהרת מאחיזת החיצונים וממילא נוספת אהבה בינה לבין ז"א (רמ"ק).

המלכות אשת חיל בסוד היחוד עם ז"א ואשת זנונים בורחת מהמקדש

אֵשֶׁת זְנוּנִים, אֶתְרַחַקְתָּ גְרָמָה מִבִּינֵיהוּ, דְּלֹא יְכִילַת לְמִיקָם עַל גְּבִיהַּ והאשת זנונים שהיא הנוק' דקלי' היא מרחיקה את עצמה מזו"ן דקדושה מאחר שהיא לא יכולה לעמוד אצל המלכות כאשר נשפע אור הייחוד ע"י קרבן העומר (רמ"ק). **אֵשֶׁת חֵיל קְרִיבַת גְרָמָה לְקָרְבָא לְגַבֵּי כְהֵנָא רַבָּא, וְדָאֵי טְהוּרָה הִיא** ואז המלכות הנקראת אשת חיל היא מקרבת את עצמה בכדי להתקרב אל הכהן הגדול ז"א ואז היא נטהרת מאחיזת החיצונים, (במדבר ה) **וְנִקְתָּהּ וְנִזְרְעָה זֶרַע וְאֹסִיפַת חֵילָא וְרְחִימוּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ** ולכן נאמר על המלכות ונקתה ונזרעה זרע, דהיינו שמתוסף בה כח

אור הרשב"י

שנים, רבי שמעון אומר אין נותנין שכר לעבירה אלא לפי שהיתה אסורה לזרע לשעבר יכול תהא כן לעתיד לבא ת"ל ונקתה ונזרעה זרע מותרת היא לזרע מעתה.

[קכ] ואיתא במדרש בכמדבר רבה מה ת"ל ונקתה ונזרעה זרע שאם היתה יולדת בצער הית' יולדת ברווח נקבות יולדת זכרים שחורים יולדת לבנים קצרים יולדת ארוכים יולדת לשתי שנים יולדת בכל שנה יולדת אחד יולדת

הלימוד היומי

לע"נ עזת (טולה) בת זולייכה ע"ה

להוליד את נשמות ישראל וכן היא מוספיה כח ואהבה אל בעלה ז"א. **אֵשֶׁת זְנוּנִים**
עֲרֶקֶת מִן מִקְדָּשָׁא, דְּלֹא לְמִקְרָב לְגִבְיָהּ אבל האשת זנונים שהיא
 נוק' דקל' היא בורחת מהמקדש שהוא סוד השכינה מאחר שהיא לא יכולה להתקרב אליה,
דְּאֵלְמָלָא בְּהֵוּא זְמָנָא דְּאֵשֶׁת חֵיל אֲבָדִיקַת גְּרָמָה,
אִי הִי אֶתְקָרִיבַת לְגִבְיָהּ, אֶתְאֲבִידַת מֵעֲלָמָא כי אם היא היתה
 מתקרבת לשכינה הנקראת אשת חיל באותו הזמן של קרבן העומר שאז השכינה בודקת את
 עצמה ונטהרת כדוגמת מי הסוטה אז היא היתה נאבדת מהעולם. **וְעַל דָּא לֹא**
בְּעֵיָא לְקָרְבָּא לְמִקְדָּשָׁא, וְעֲרֶקֶת מִנִּיהּ, וְאֵשֶׁתְּאֲרוּ
יִשְׂרָאֵל זְכָאִין, בְּלֹא עֲרֻבֻבִיא אַחֲרָא, לְגִבְיָ רָזָא
דְּמַהִימְנוּתָא ולכן היא לא רוצה להתקרב אל המקדש שהוא סוד השכינה ולכן היא
 בורחת משם ואז נשארים ישראל כשרים ונקיים בלא ערבוב אחר של הקל' כלל אצל
 השכינה הנקראת אמונה.

הבדיקה והטהרה של האשת חיל הוא סם המות של האשת זנונים

רָזָא דְּסִתְרָא דָּא, תִּרְתִּין אַחַתָּן והסוד הסתר שאמרו במדרש [קנא]
 על שתי אחיות שאחת היא אשת חיל ואחת היא אשת זנונים. **וְכֹד אֲרַחַת**

אור הרשב"י

לה ולהשקותה מים המרים בירושלים הלכה כדאיתא במדרש ככמדבר רבה פרשת
 נשא פרשה ט סימן ט' אמרו מעשה בשתי
 אחיות שהיו דומות זו לזו והיתה האחת נשואה
 לעיר אחרת בקש בעלה של אחת מהן לקנאות
 לה ואותה העיר שהיתה אחותה נשואה שם אמרה
 לה אחותה מה ראית לבא בכאן אמרה לה
 בעלי רוצה להשקות אותי מים המרים ואני

הלימוד היום

לעי"נ עזת (טולה) בת זולייכה ע"ה

דָּא לְגַבֵּי דָא, בְּבִדְיָקוֹ דִּילָהּ, צְבֹתָהּ בְּטָנָהּ וְנִפְלָהּ
יִרְכָּהּ. דִּהָא בְּדִיקוֹ דִּיאֵשֶׁת חֵיל, סָמָא דְמוֹתָא לֵיאֵשֶׁת

זְנוּנִים שְׂבֵאֵשֶׁר הִרְיַחָהּ הָאֲחֻתָּהּ הִטְמִינָהּ אֶת מִי בְדִיקַת הַסּוּטָה שֶׁבִּפְנֵי הָאֲחֻתָּהּ

הַטְּהוּרָה אִזּוֹ הַתְּקִימִים בַּהּ צְבֹתָהּ בְּטָנָהּ וְנִפְלָהּ יִרְכָּהּ, כִּי הַבְּדִיקָה וְהַטְּהָרָה שֶׁל הָאֵשֶׁת חֵיל הוּא

סֵם הַמּוֹת שֶׁל הָאֵשֶׁת זְנוּנִים וְלִכְּנָן נֹקֵי דְקַלִּי בּוֹרַחַת כִּי אִם הִיא תִּרְיַח אֶת רִיחַ הַיִּיחּוּד אִזּוֹ הִיא

מִיד תַּמּוֹת (רמ"ק). וְדָא אִיהוּ עֵיטָא, דִּיהֵב קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְבָנִי, לְקָרְבָּא קְרִבָּנָא דָּא בְּגִין אֵשֶׁת חֵיל, דִּתְעָרוּק

אֵשֶׁת זְנוּנִים מְנָהּ וְזוּהִי הַעֲצָה שֶׁנֶּתַן הַקַּב"ה לְבָנָיו, שֶׁהוּא לְהַקְרִיב אֶת קָרְבַּן

הָעוֹמֵר בְּכַדֵּי לְטַהֵר אֶת הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת אֵשֶׁת חֵיל מֵאֲחִיזוֹת הַחִיצוֹנִים וּשְׂתַבְרַח מִמֶּנָּה הַנּוֹקֵי

דְּקַלִּי הַנִּקְרָאת אֵשֶׁת זְנוּנִים. וְאֵשֶׁת־אֲרוֹן יִשְׂרָאֵל בְּלֹא עֲרֻבוּבֵיא

אֲחֵרָא, זָכַיִן אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי וְאִזּוֹ יִשְׁאֲרוּ

יִשְׂרָאֵל בְּלֹא שׁוּם עֲרֻבוּב אַחֵר שֶׁל הַקַּלִּי, אֲשֶׁרֵיהֶם אֵלּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם

הַבָּא. (ע"כ רעיא מהימנא).

אור הרשב"י

זו לזו הריחה במים המרים מיד מתה לקיים מה שנאמר (קהלת ח) אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו הוי לא אראנו וגו' לכך נאמר ומעלה בו מעל.

טמאה אמרה לה אחותה אני הולכת תחתיך ושותה אמרה לה לכי ועשי בן מה עשתה לבשה בגדי אחותה והלכה ושתתה מים המרים ונמצאת טהורה חזרה לביתה יצאה אחותה שזנתה לקראתה חבקה ונשקו זו לזו כיון שנשקו

הלימוד היומי

לע"נ עזת (טולה) בת זולייכה ע"ה

רבי חייא רוצה לדעת סוד הפסוק וספרתם לכם ממחרת השבת

רְבִי אָבָא וְרַבִּי חֵיִיא הָווּ אֶזְלֵי בְּאוֹרְחָא, אָמַר רַבִּי

חֵיִיא, כְּתִיב רבי אבא ורבי חייא היו הולכים בדרך ושאל רבי חייא את

רבי אבא על מש"כ, (ויקרא כ"ג) **וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת**

מִיּוֹם הַבִּיאְכֶם אֶת עַמּוֹר הַתְּנוּפָה. מַאי קָא מֵיִירִי ומהו סוד

הדבר שרמוז בפסוק. **אָמַר לֵיהּ, הָא אוֹקְמוּהַ חֲבַרְיִיא** אמר לו רבי

אבא שכבר ביארודו החברים. ♦

רבי אבא מסביר שטהרת ישראל ממצרים כנגד הטהרה של האשה לבעלה

אֲבָל תָּא חֵזִי, יִשְׂרָאֵל כִּד הָווּ בְּמִצְרַיִם, הָווּ בְּרִשׁוּתָא

אַחֲרָא, וְהָווּ אַחֲדִין בְּמִסְאֲבוּתָא אבל בא ותראה את סוד

הדבר באופן אחר כי כאשר ישראל היו במצרים הם היו ברשות האחרת של הקלי' והם היו

אחוזים בטומאה, **כְּאַתְתָּא דָּא, כִּד הִיא יְתִבָּא בְּיוֹמֵי**

דְּמִסְאֲבוּתָא כמו אשה היושבת בימי טומאת נדתה, מאחר שישראל נטמאו במצרים

בכישוף ועבודה זרה. **בְּתַר דְּאַתְגְּזְרוּ, עָאלוּ בְּחוּלְקָא קַדִּישָׁא,**

דְּאַקְרִי בְּרִית ואחרי שישראל נימולו הם נכנסו רק בחלק הקדוש של המלכות

הנקרא ברית ולא ביסוד מאחר שהם לא פרעו. **בֵּינָן** (דף צ"ז ע"ב) **דְּאַתְאַחְדוּ**

בֵּיהּ, פְּסִק מִסְאֲבוּתָא מִנֵּיהּ, כִּדָּא אַתְתָּא כִּד פְּסִקוּ

מִנְהּ דְּמֵי מִסְאֲבוּתָא ומכיון שנאחזו ישראל ע"י המילה במלכות אז פסקה

הלימוד היומי

לע"נ עזת (טולה) בת זולייכה ע"ה